

T03957

R001J01

துறைசயாதீன வெளியீடு 1.

உ
சிவமயம்.

முத்தி பஞ்சாக்கர மாலை
ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர தேசிகர் மாலை
(பதவுரையுடன்)

வினோதி - சித்திரை - ஆபிஸிய நாள்

1949

53

3957

இரண்டாம் பதிப்பு

றைசயாதீன வெளியீடு 1.

RECEIVED

JUL 1971

உ
சிவமயம்.

முத்தி பஞ்சாக்கர மாலையும்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதறை யாதீனத்து

திராவிடமாபாடிய கர்த்தராக விளங்கும்

ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர தேசிகர் மாலையும்

2. 26050

1971

அவ்வாதீனத்து

20-வது குருமஹா சந்நிதானம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிக சுவாமிகள்

கட்டளையிட்டருளியபடி

965

3957

ஹை ஆதீனத்து வித்துவான்
வி. சிதம்பர ராமலிங்க பிள்ளை
எழுதிய பதவுரையுடன்

ஹை ஆதீனத்து வித்துவான்
த. ச. மீனுட்சிசுந்தரம் பிள்ளையால்
பரிசோதித்துப் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

விரோதி - சித்திரை - ஆயிலிய நாள்.

உரிமை பதிவு.

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்.

கயிலாய பரம்பரையிற் சிவஞான போதநெறி
காட்டும் வெண்ணை

பயில்வாய்மை மெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர் மெய்ஞ்ஞான
பாறு வாகிக்

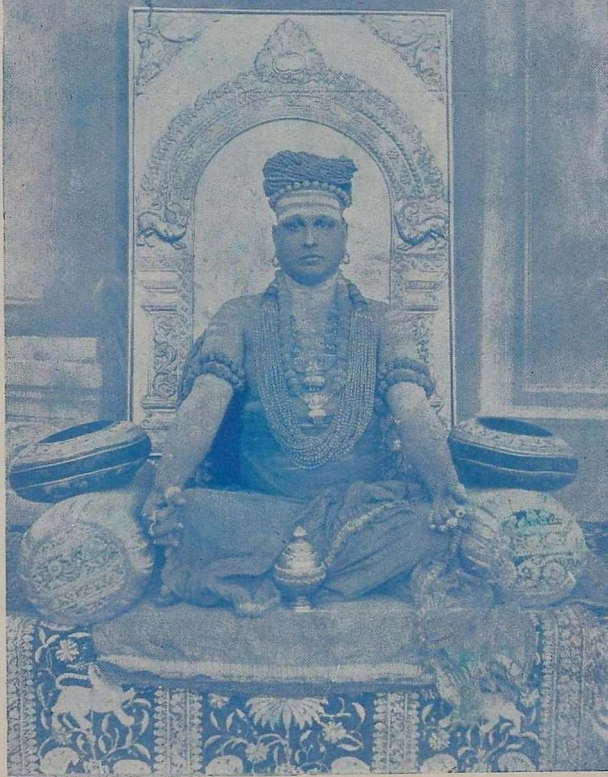
குயிலாரும் பொழிற்றிருவா வடுதுறைவாழ் குருநமச்சி
வாய தேவன்

சயிலாதி மரபுடையோன் றிருமரபு நீடுழி
தழைக மாதோ.”

—ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள்.

Q23:4146

H9

திருக்கலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை யாதீனத்து
20-வது குருமகா சந்நிதானம்
ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிக பரமாசார்ய சுவாமிகள்.

உ
சிவமயம்.

முத்தி பஞ்சாக்கர மாலை.

கட்டளைக் கலித்துறை.

3957.
திருவேயென் செல்வச் சிறப்பே சிவானந்தத் தெள்ளமுத
வுருவே யுருவமு மூருடன் பேருமொன் அம்புணரா
வருவே தெளிந்த வறிவேமெய் யன்பர்க் கருளுந்தெய்வத்
தருவேதென் கோமுத்தி முத்திபஞ் சாக்கர சற்குருவே.

இதன் பொருள்:—என் திருவே - எனது ஐசவரியமா
யிருப்பவரே, என் செல்வச் சிறப்பே - எனது ஐசவரியத்தின்
பயனாகிய சிறப்பாயிருப்பவரே, சிவானந்தத் தெள்ளமுத
உருவே-சிவானந்தமாகியதெளிந்த அமிர்தவடிவாயிருப்பவரே,
உருவமும்-தமக்கென ஓர் வடிவமும், ஊருடன் பேரும்-தமக்
கென ஒருரும் பெயரும், ஒன்றும் புணரா அருவே - சிறிதும்
இல்லாத நுண்ணியரே, தெளிந்த அறிவே-ஐயமும் மருட்கை
யும் நீங்கிய சுத்தஞான மூர்த்தியே, மெய் அன்பர்க்கு அரு
ளும் - உண்மையான திருத்தொண்டர்களுக்கு வேண்டுவன
வற்றை அநுக்கிரகஞ் செய்யும், தெய்வத் தருவே-தெய்வத்
தன்மை பொருந்திய கற்பக விருஷமாயிருப்பவரே, தென்-
அழகிய, கோமுத்தி-திருவாவடுதூறையில் எழுந்தருளியிருக்
கும், முத்தி பஞ்சாக்கர சற்குருவே-உயிர்களுக்கு முத்தியைக்
கொடுத்தருளும் நமச்சிவாய பரமாசாரியமூர்த்தியே என்ப
தாம்.

அருவப் பொருள்போற் புலப்படாத இயல்புபற்றி
அருவே என்றார். (1)

சுந்தர மாலயன் வாழ்வுமைந் தாரிற் சுவர்க்கவைப்பு
மிந்திர ஞாலங் கனாவெனக் கண்டு னிணையடிக்கே
யந்தமில் காதலுற் றுராத விற்பத் தமர்ந்திருக்கத்
தந்தருள் கோமுத்தி முத்திபஞ் சாக்கர சற்குருவே.

இதன் பொருள்—சுந்தர மால் அயன் வாழ்வும்-அழகிய
விஷ்ணுவின் பதவியும் பிரமதேவரின் பதவியும், ஐந்தாரிற்
சுவர்க்க வைப்பும்-ஐந்து கற்பக விருகூங்களையுடைய தேவ
லோக பதவியும், இந்திர ஞாலம் கனா எனக் கண்டு - இந்திர
சாலமும் கனவும்போல நிலையில்லாதன என்று தெளிந்து, உன்
இணை அடிக்கே-தேவரீரது இரண்டு திருவடிகளிலே, அந்தம்
இல் காதல் உற்று-முடிவு இல்லாத ஆசை பொருந்தி, ஆராத
இன்பத்து அமர்ந்திருக்க-நிரதிசய ஆனந்தத்தை அநுபவித்
திருக்க, தந்தருள்-கிருபை செய்தருள்வாயாக, கோமுத்தி -
திருவாவடுதறையில் எழுந்தருளியிருக்கும், முத்தி பஞ்சாக்
கர சற்குருவே—உயிர்களுக்கு முத்தியைக் கொடுத்தருளும்
நமச்சிவாய பரமாசாரியமூர்த்தியே என்பதாம்.

தாரு என்பது குற்றியலுகரம்போல் முடிந்தது. 'இந்திர
சாலம் தோன்றும்பொழுதே இல்லையாய் வேறுவனவற்றிற்
கும், கனாக்காட்சி கடைபோதவின்றி இடையே அழிவனவற்
றிற்கும் உவமையாயின' என்பது சிவஞான சித்தியார் 6. 3.
சிவஞான சுவாமிகள் உரை.

பண்டறி யாமை பிடித்துவிட் டேனை விடாதுபற்றிக்
கொண்டு குணவழி விட்டுத் திருத்தியென் கோதகற்றிப்
புண்டரி கப்பதந் தந்தாய்க்கென் னாலொரு போகமுண்டோ
தண்டமிழ்க் கோமுத்தி முத்திபஞ் சாக்கர சற்குருவே.

இதன் பொருள்:—பண்டு - அநாதியே, அறியாமை
பிடித்து-ஆணவமலத்தில் அகப்பட்டு, விட்டேனை-தேவரீரை

மறந்துவிட்ட அடியேனை, விடாது பற்றிக்கொண்டு - தேவரீர் விடாமற் பிடித்துக்கொண்டு, குணவழி விட்டு - அடியேனது குணஞ்சென்ற வழியெல்லாம் செல்லும்படி என்னைவிட்டு, திருத்தி-என்னைச் செம்மைப்படுத்தி, என் கோது அகற்றி - எனது குற்றங்களை நீக்கி, புண்டரிகப்பதம் தந்தாய்க்கு - தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளைத் தந்த தேவரீருக்கு, என்னால் ஒரு போகமுண்டோ-அடியேனால் கிடைக்கும் அநுபவம் உண்டோ (இல்லை), தண்தமிழ்க் கோமுத்தி-குளிர்த் தமிழ் வளரும் திருவாவடுதலையில் எழுந்தருளியிருக்கும், முத்தி பஞ்சாக்கர சற்குருவே-உயிர்களுக்கு முத்தியைக் கொடுத்தருளும் நமச்சிவாய பரமாதாரிய மூர்த்தியே என்பதாம்.

அறியாமை பிடித்து எனக் காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். இச்செய்யுட் பொருள் 'கோலங்கொண்டவா றுணராதே' என்னும் இருபாவிரூபது பற்றித் தெளியப்படும். 'என்னாலொரு போகமுண்டோ' என்றது 'யாது நீ பெற்றதொன்மென்பால்' என்னும் திருவாசகச் சுருதிபற்றி எழுந்தது. (3)

மாயா படலம் கிழித்தருண் ஞானம் விளங்கவைத்து
னையானந் தத்தி லமிழ்த்திடு வாய்நித்த முத்தசுத்தத்
தூயா சராசர பேதங்கள் யாவையுந் தோற்றுவிக்குந்
தாயான கோமுத்தி முத்திபஞ் சாக்கர சற்குருவே.

இதன் பொருள்:-மாயா படலம் கிழித்து-எனது ஞானக் கண்ணை (மறைத்திருந்த) மாயை என்னும் படலத்தை உரித்து, அருள்ஞானம் விளங்கவைத்து-தேவரீரது திருவடி ஞானத்தை விளங்கும்படி செய்து, உன் நேய ஆனந்தத்தில் அமிழ்த்திடுவாய்-தேவரீரது சிவானந்த சாகரத்தில் அடியேனை அழுத்திவிடுவீராக, நித்த முத்த சுத்தத் தூயா - என்றும் உள்ளவராயும் அநாதிமல ரகிதராயும் மிக்க பரிசுத்தராயும்

விளங்குகின்றவரே, சராசர பேதங்கள் யாவையும் தோற்று விக்கும் - இயங்கியற்பொருள் நிலையியற் பொருள் வகைகள் எல்லாவற்றையும் படைத்தருளும், தாயான - மாதாவாகிய, கோமுத்தி-திருவாவடுதூறையில் எழுந்தருளியிருக்கும், முத்தி பஞ்சாக்கர சற்குருவே-உயிர்களுக்கு முத்தியைக் கொடுத்தருளும் நமச்சிவாய பரமாசாரிய மூர்த்தியே என்பதாம். (4)

அரணங்கண் மூன்று மெரித்தாய் சரண மதினுமன்பர் மரணம் படாதருள் வைத்தாய் சரணம் வலியவந்தக் கரணங்க ளான்மெலிந் தெய்த்தேன் சரணநின் பொற்கழலே சரணந்தென் கோமுத்தி முத்திபஞ் சாக்கர சற்குருவே.

இதன் பொருள்:—அரணங்கள் மூன்றும் எரித்தாய் - அசுரரது மும்மதில்களையும் எரித்து அழித்தவரே, சரணம் - அடியேன் தேவரீரது அடைக்கலம், அகினும் - அவ்வாறு அழிப்பதினும், அன்பர் - அங்கிருந்த சுதன்மன், சுசீலன், சுபுத்தி என்னும் மூன்று சிவனடியார்களும், மரணம் படாது-இறந்தொழியாது, அருள் வைத்தாய்-அருள் புரிந்தவரே, சரணம்-அடியேன் தேவரீரது அடைக்கலம், வலிய - வன்மை பொருந்திய, அந்தக் கரணங்களால் மெலிந்து எய்த்தேன் - சித்தம் மனம் அகங்காரம் புத்தி என்னும் இவற்றால் மிகவும் இளைத்துவிட்டேன், சரணம்-அடியேன் தேவரீரது அடைக்கலம், நின் பொற்கழலே சரணம்-அடியேனுக்குத் தேவரீரது பொன்போன்ற திருவடிகளே அடைக்கலம், தென்-அழகிய, கோமுத்தி-திருவாவடுதூறையிலெழுந்தருளியிருக்கும், முத்தி பஞ்சாக்கர சற்குருவே - உயிர்களுக்கு முத்தியைக் கொடுத்தருளும் நமச்சிவாய பரமாசாரிய மூர்த்தியே என்பதாம்.

‘அகினும் அன்பர், மரணம் படாதருள் வைத்த’ வரலாறு காஞ்சிப்புராணத்து முப்புராரி கோட்டப் படலத்தால் நன்கு அறியப்படும்.

மெய்கண்ட தேசிகன்றிருவடி வாழ்க!
சிவஞான யோகிகள் திருவடி வாழ்க!

உ
சிவமயம்.

ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள் அருளிச்செய்த ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர தேசிகர் மாலை.

கட்டளைக் கலித்துறை.

அறிவே யருட்செல்வ மேநிறை வேயர சேயடியா
ருறவேயென் னொருயி ரேமணி யேயுரு காதநெஞ்சிற்
பிறிவே தூரியங் கடந்த சிவானந்தப் பேரமுதச்
செறிவே கருணைப் பிழம்பேபஞ் சாக்கர தேசிகனே.

இதன் பொருள் :—அறிவே -ஞானசொருபமா யிருப்ப
வரே, அருட்செல்வமே - திருவருளாகிய ஐசுவரிய வடிவா
யிருப்பவரே, நிறைவே-சர்வ பரிபூரணராயிருப்பவரே, அரசே
-தலைவரே, அடியார் உறவே - திருத்தொண்டர்களுக்குச் சுற்ற
மாய் இருப்பவரே, என் ஆருயிரே-என்னுடைய அருமையான
உயிராயிருப்பவரே, மணியே - இரத்தினம் போன்ற பிரகாச
ரூபரே, உருகாத நெஞ்சிற் பிறிவே-கசிபாத மனத்தினின்றும்
நீங்கியிருப்பவரே, தூரியங் கடந்த சிவானந்தப் பேரமுதச்
செறிவே-தூரியாதீத நிலையில் அனுபவிக்கப்படும் சிவானந்த
மாகிய பெருமைபொருந்திய அமுதத்தின் நிறைவே, கருணைப்
பிழம்பே-இரக்கமே வடிவுகொண்டவரே, பஞ்சாக்கர தேசி
கனே-(திருக்கயிலாய பரம்பரை மெய்கண்ட தேசிகன் சந்தா
னத்தில் விளங்கிய) துறைசை நமச்சிவாய பரமாசாரிய
மூர்த்தியே என்பதாம்.

தூரியங் கடந்த நிலையாவது நிருமல தூரியாதீதம். அந்
நிலை 'கருவிகளோடும் தொழிற்பட்டு நிற்பதாகிய சகல சாக்கி

ரத்திற்றானே கருவி ஒன்றனோடுங்கூடாது தொழிலிறந்து
நிற்கும் நிலை.' (சிவஞான சித்தியார் 8, 34 சிவஞான சுவாமி
களுரை.) அந்நிலை யடைந்தோரது பெருமை.

“சாக்கிரத்தே யதீதத்தைப் புரிந்தவர்க ளுலகிற்
சருவசங்க நிவிர்த்திவந்த தபோதனர்க ளிவர்கள்
பாக்கியத்தைப் பகர்வதுவெ னிம்மையிலே யுயிரின்
பற்றறுத்துப் பரத்தையடை பராவுசிவ ரன்றோ
வாக்குமுடி கவித்தரசாண்டவர்களரி வையரோ
டநுபவித்தங் கிருந்திடினு மகப்பற்றற் றிருப்பர்.”

எனச் சிவஞான சித்தியாரிற் கூறப்பட்டது.

“துரியநிலை கடந்து போந்து, திருந்துபெருஞ் சிவபோகக்
கொழுந்தேறல் வாய்மடுத்து” என இவ்வாசிரியர் காஞ்சிப்
புராணத்தும் அருளிச் செய்தனர். (1)

பொய்யுங் கவடுங் கொடுமையும் வஞ்சமும் பூண்டபொல்லாக்
கையன் கலதி முழுமூட னேனுநின் கண்ணருளா
லுய்யும் படியென்று கூடுமெந் தாயுண்மை யாளரன்பு
செய்யுந் துறைசையுட் டேவேபஞ் சாக்கர தேசிகனே.

இதன் பொருள்:—பொய்யும்-பொய்யும், கவடும்-தந்திர
மும், கொடுமையும்-கொடுமையும், வஞ்சமும் - வஞ்சனையும்,
பூண்ட - பொருந்திய, பொல்லாக் கையன் - பொல்லாத கீழ்
மகனாகவும், கலதி - மூதேவியாகவும், முழுமூடனேனும் -
முழுமூடனாகவும் நான் இருந்தாலும், நின் கண்ணருளால் -
தேவரீரது கிருபாகடாக்கித்தால், உய்யும்படி - அடியேன்
பிழைக்கும் வண்ணம், என்று கூடும் - எந்தக் காலத்தில்
கிடைக்கும், எந்தாய் - எனது பிதாவே, உண்மையாளர் -
மெய்ம்மையான திருத்தொண்டர்கள், அன்பு செய்யும்-பக்தி

செய்கின்ற, துறைசையுள் - திருவாவடுதுறையில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற, தேவே - கடவுளே, பஞ்சாக்கர தேசிகனே - நமச்சிவாய பரமாசாரிய மூர்த்தியே என்பதாம்.

கலதி என்பது இழிவு குறித்து நின்றது. “மாசு மெய்யினர் வண்டுவ ராடைகொள், காசைபோர்க்குங் கலதிகள் சொற் கொளேல்” (திருஞான - பண் - கௌசிகம் - திருவாரூர் 10) எனவும், “கலதிவாயமணர்” (பெரிய புராணம் - திருஞானசம் - 820) எனவும் வருதல் காண்க. எந்தாய் - எமதுதாயே எனவுமாம். (2)

பரிசறி யேனருட் பண்பறி யேனெனைப் பற்றும்வினைக்கரிசறி யேனது மாற்றறி யேன்கல ரோடிணங்கித் துரிசுக ளேசெயும் பொல்லா வுலகத் தொழும்பனுக்குன் தெரிசனங் கிட்டுவ தென்றோபஞ் சாக்கர தேசிகனே.

இதன் பொருள் :-பரிசு அறியேன் - என்னுடைய தன்மையும்தான் அறியேன், அருட் பண்பு அறியேன் - தேவரீரது திருவருளின் தன்மையையும் அறியேன், எனைப் பற்றும் - என்னைப் பொருந்தி யிருக்கின்ற, வினைக்கரிசு அறியேன் - இருவினைகளது குற்றத்தையும் தெரியேன், அது மாற்று அறியேன் - அக்குற்றத்தை நீக்கும்முறையையும் தெரியேன், கலரோடு இணங்கி - கீழ்மக்களோடு சேர்ந்து, துரிசுகளே செய்யும் - குற்றங்களையே செய்கின்ற, பொல்லா உலகத்தொழும்பனுக்கு - தீய உலகத்திற்கு அடிமையாகிய எனக்கு, உன்தெரிசனம் கிட்டுவது - தேவரீரது காட்சிகிடைப்பது, என்றோ - எந்தக் காலமோ, பஞ்சாக்கர தேசிகனே - துறைசை நமச்சிவாய பரமாசாரிய மூர்த்தியே என்பதாம்.

தரிசனம் என்பது மோனையின்பம் நோக்கித் தெரிசனம் என வந்தது.

மருவே னுனதடி யார்திருக் கூட்ட மருவிவஞ்ச
மோருவேன் மகளிர் விழிக்கடை நோக்குக் குளம்பதை
[த்து
வெருவே னடிமையு மெந்நா னுனதருண் மேவுவனோ
திருவா வடுதுறைத் தேவேபஞ் சாக்கர தேசிகனே.

இதன் பொருள்:—உனது அடியார் - உன்னுடைய திருத்தொண்டர்களது, திருக்கூட்டம் மருவேன் - திருக் கூட்டத்தைச் சேரேன், மருவி - அத்திருக்கூட்டத்தைச் சேர்ந்து, வஞ்சம் ஒருவேன் - என் மனத்திலுள்ள வஞ்சனையை நீக்கேன், மகளிர் விழிக்கடை நோக்குக்கு-பெண்களது கடைக்கண்ணற் பார்க்கும் பார்வைக்கு, உளம் பதைத்து - மனம் நடுங்கி, வெருவேன் - அஞ்சேன், அடிமையும்-தேவரீருக்கு அடிமையான யானும், எந்நாள் - எந்தக் காலத்தில், உனது அருள் மேவுவனோ - தேவரீரது திருவருளை அடைவேனோ, திருவாவடுதுறைத் தேவே - திருவாவடுதுறையில் எழுந்தருளியிருக்கும் கடவுளே, பஞ்சாக்கர தேசிகனே - நமச்சிவாய பரமாசாரிய மூர்த்தியே என்பதாம். (4)

ஆனந்த வாழ்வி லடியாரேல் லாரு மகங்கனிப்ப
நானிந்த மாயத் தொடக்கினில் வீழ்ந்து நலிதனன்றோ
வானந்த நீண்ட.மதிலா வடுதுறை வாழ்முதலே
தேனுந்து பங்கயத் தாளாய்பஞ் சாக்கர தேசிகனே.

இதன் பொருள்:—அடியார் எல்லாரும் - தேவரீரது திருத்தொண்டர்கள் எல்லாம், ஆனந்த வாழ்வில் - பேரானந்தப் பெருவாழ்விலே, அகம் கனிப்ப - மனம் மகிழ்ந்திருப்ப, நான் - அடியேன் மட்டும், இந்த மாயத் தொடக்கினில்-இந்த

மாயமான பிரபஞ்ச பந்தத்தில், வீழ்ந்து நலிதல் நன்றே - விழுந்து வருந்துதல் நன்றாகுமா, வான் அந்தம் நீண்ட மதில் - மேகமண்டலத்தின் முடிவுரை நீண்ட மதில்கள் சூழ்ந்த, ஆவடுதுறைவாழ் முதலே - திருவாவடுதறையில் வாழ்கின்ற முதல்வரே, தேன் உந்து பங்கயத் தாளாய் - தேனைச் சொரி கின்ற தாமரை மலர்போன்ற திருவடியை யுடையவரே, பஞ் சாக்கர தேசிகனே - நமச்சிவாய பரமாசாரிய மூர்த்தியே என்பதாம்.

வானந்த நீண்ட மதில் என்பது உயர்வுநிற்சியணி. (5)

வற்றாக் கருணைத் திருநோக்கு நின்முக மண்டலமுஞ்
சற்றே முகிழ்த்த குறுமுரலுந்தட மார்பழகும்
பொற்றாளுஞ் சின்முத் திரையுநெஞ் சூடு பொறித்து
வைப்பாய்
செற்றார் புரஞ்செற்ற தேவேபஞ் சாக்கர தேசிகனே.

இதன் பொருள்:—வற்றாக் கருணைத் திருநோக்கும் - குறையாத இரக்கத்தைப் பொழிகின்ற அழகிய திருக்கண் களும், நின்முக மண்டலமும் - தேவரீரது திருமுக மண்ட லமும், சற்றே முகிழ்த்த குறுமுரலும் - சிறிதே அரும்பிய புன்சிரிப்பும், தடமார்பு அழகும் - விசாலமான மார்பினது அழகும், பொற்றாளும் - பொன்போன்ற திருவடிகளும், சின் முத்திரையும் - தேவரீர் காட்டியருளுகின்ற சிவஞானபோத முத்திரையும், என் நெஞ்ச ஊடு - அடியேனது நெஞ்சிலே, பொறித்துவைப்பாய் - எழுதிவைத்தருளும், செற்றார் புரம் செற்ற - பகைவரது முப்புரங்களையும் அழித்த, தேவே - கடவுளே, பஞ்சாக்கர தேசிகனே - துறைசை நமச்சிவாய பரமாசாரிய மூர்த்தியே என்பதாம்.

“ மும்மலம் வேறுபட் டொழிய மொய்த்துயி
ரம்மலர்த் தாணிழ டடங்கு முண்மையைக்
கைம்மலர்க் காட்சியிற் கதுவ நல்கிய
செம்மலை யலதுளஞ் சிந்தி யாதரோ.”

எனச் சின்முத்திரையின் பொருள் திருவானைக்காப் புரா
ணத்துக் கூறப்பட்டது.

இது திருமேனி தியானஞ் செய்யுமுறை கூறிற்று. (6)

தேறாத நெஞ்சந் தெளியாத சிந்தையுந் தேங்கியின்ப
மூறாத கண்ணு மொழியாக் கவலைபு முன்புகழே
கூறாத நாவு மெனக்கே தகுமென்று கூட்டினையே
சீறா தருள்செய்யுந் தேவேபஞ் சாக்கர தேசிகனே.

இதன் பொருள் :-தேறாத நெஞ்சம் - நம்பாத மனமும்,
தெளியாத சிந்தையும் - நிச்சயிக்காத புத்தியும், இன்பம்
தேங்கி ஊறாத கண்ணும் - இன்பம் நிறைந்து ஊற்றெடுக்காத
கண்களும், ஒழியாக் கவலையும் - நீங்காத கவலையும், உன்
புகழே கூறாத நாவும் - தேவரீரது கீர்த்தியைமட்டும் சொல்
லாத நாக்கும், எனக்கே தகும் என்று கூட்டினையே - மிக்க
திவினை செய்த எனக்கே தக்கனவென்று சேர்த்தருளினீரோ,
சீறாது அருள்செய்யும் தேவே - சினங்கொள்ளாது அநுக்
கிரகம் செய்கின்ற கடவுளே, பஞ்சாக்கர தேசிகனே - துறை
சை நமச்சிவாய பரமாசாரிய மூர்த்தியே என்பதாம்.

தெளிதற் கருவி புத்தி யாகலின், சிந்தை என்பது புத்தி
யெனப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது. புகழே என்பதில்
ஏகாரம் பிரிநிலை. ‘சீறியருளல்’ என்றார் பூரீ அருணந்தி
சிவமும்.

நின்னரு ணோக்கினுக் கெவ்வள வேனு நெகிழ்ந்துருகா
தென்னுடை வன்மன மின்னார் விழிக்கடைக் கென்னி
லந்தோ

வன்னியி னேர்மெழு காயுரு காரிற்கு மாயமென்னே
செந்நெறி யாய்நின்ற தேவேபஞ் சாக்கர தேசிகனே.

இதன் பொருள் :—என்னுடைய வன்மனம் - என்னு
டைய கொடிய மனமானது, நின் அருள் நோக்கினுக்கு -
தேவரீரது கிருபாகடாஷத்திற்கு, எவ்வளவேனும் நெகிழ்ந்து
உருகாது - சிறிதேனும் இளகியருகுதல் செய்யாது, மின்னார்
விழிக்கடைக்கு என்னில் - பெண்களது கடைக்கண்ணின்
பார்வைக்கென்றால், அந்தோ - ஐயோ, வன்னியின் நேர்
மெழுகாய் - தீயினை எதிர்த்த மெழுகுபோல, உருகாநிற்கும்
மாயம் என்னே - உருகி நிற்கின்ற மாயச்செயல் யாது, செந்
நெறியாய் நின்ற தேவே - உயிர்கள் இன்பம் அடைதற்குச்
செம்மையான வழியாய் நின்ற கடவுளே, பஞ்சாக்கர தேசி
கனே - துறைசை நமச்சிவாய பரமாசாரிய மூர்த்தியே
என்பதாம்.

ஆக்கச்சொல் உவமை குறித்து நின்றது : 'ஆள்வாரிவி
மாடாவேனோ' என்றும்போல. (8)

பிறவித் துயரினி யாற்றே னடைக்கலம் டேயுலகின்
மறுகித் திரிந்தலைந் தெய்த்தே னடைக்கல மங்கை

[நல்லா
ருறவைத் தவிர்த்துய்யக் கொள்வா யடைக்கல முண்மை
[யன்பர்
செறிவுக்குள் வாழுமெய்த்தேவேபஞ் சாக்கரதேசிகனே.

இதன் பொருள் :—பிறவித்துயர் - பிறத்தலால் வருந்
துன்பத்தை, இனி ஆற்றேன் - இனிமேலும் பொறுக்கவில்

லேன், அடைக்கலம் - அடியேன் தேவரீரது தஞ்சம், பேய் உலகில் - அறிவின்மை பொருந்திய இந்த உலகத்தில், மறு சித் திரிந்து அலைந்து எய்த்தேன் - சுழன்று திரிந்து அலைந்து இளைத்தேன், அடைக்கலம் - அடியேன் தேவரீரது தஞ்சம், மங்கை நல்லார் உறவைத் தவிர்த்து - மங்கைப் பருவத்துப் பெண்களது கூட்டரவை நீக்கி, உய்யக் கொள்வாய் - அடியேன் பிழைக்கும்படி ஆளாகக் கொண்டருள்வீராக, அடைக்கலம் - அடியேன் தேவரீரது தஞ்சம், உண்மை அன்பர் செறிவுக்குள் வாழும் மெய்த்தேவே - மெய்ம்மையான அடியார்கள்து கூட்டத்தினுள்ளே வாழுகின்ற சத்தியரூபமான கடவுளே, பஞ்சாக்கர தேசிகனே - துறைசை நமச்சிவாய பரமாசாரிய மூர்த்தியே என்பதாம்.

நினைத்தலும் செய்தலோ டொக்குமாதலின் 'மங்கை நல்லா நுறவு' எனப்பட்டது. (9)

இருவினை தாமிவை மும்மல மீங்கிவை யீ துசிவங்
கருவுறு மாருயி ருண்மை யிதுவென்று காட்டவல்ல
குருபர னீயன்றி வேறறி யேனிக் குவலயத்திற்
நிருவெண்ணை மெய்கண்ட தேவேபஞ் சாக்கர
[தேசிகனே.

இதன் பொருள் :- இருவினை இவை - இருவினை என்பன இவை என்றும், மும்மலம் இவை-ஆணவம், கன்மம், மாயை என்றும் மூன்று மலங்களும் இவை என்றும், ஈது சிவம் - சிவம் இது என்றும், கரு உறும் ஆருயிர் உண்மை இது என்று - பிறவியை அடைகின்ற எண்ணிறந்த ஆன்மாக்களின் உண்மைத்தன்மை இது என்றும், காட்டவல்ல-தெரிவிக்கவல்ல, குரு பரன் னீயன்றி வேறு அறியேன் இக்குவலயத்தில்-பரமாசாரியர் தேவரீரையன்றி இந்தப் பூமியில் வேறொருவர் உளராக யான் அறிந்திலேன், திருவெண்ணை மெய்கண்ட தேவே - திரு

வெண்ணெய் நல்லூரில் அவதரித்தருளிய மெய்கண்ட தேவரே, பஞ்சாக்கர தேசிகனே-துறைசை நமச்சிவாய பரமசாரிய மூர்த்தியே என்பதாம்.

தாம், ஈங்கு என்பன அசை. இருவினை என்பது கன்ம மலத்தின் வேறாய் எண்ணப்படுதலை 'இருவினைப் பாசமும் மலக்கலார்த்தலின்' எனவும், 'வினையிரண்டுஞ் சாருமல மூன்றும்' எனவும் வரும் பெரியபுராணத் திருவிருத்தங்களால் அறியப்படும். சிவஞான சித்தியாரில் 'கன்மமு மூலங்காட்டிக் காமிய மலமாய் நிற்கும்' என்பதனுரையில் மூல கன்மம் வேறு எனக் காட்டியருள்வதும் அறியத்தக்கது. தோல்காப்பியர் 'வினையே செய்வது' என்று தொடங்கித் 'தொழின் முதனிலையே' என முடிப்பதும் இக்கருத்துப் பற்றியெனச் சிவஞானபாடியத்திற் கூறப்பட்டது.

அபேதம்பற்றி 'மெய்கண்ட தேவே பஞ்சாக்கர தேசிகனே' என்றார்.

திருவெண்ணெய்நல்லூர் என்பது திருவெண்ணை என மருவிற்று.

மெய்கண்ட தேசிகன் திருவடி வாழ்க.
சிவஞான யோகிகள் திருவடி வாழ்க.

—0—

Q23:4146

H9

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

முத்திபஞ்சாக்கர மாலை.

செய்யுள்.

பக்கம்

அரணங்கண் மூன் றும் 4
சந்தரமாலயன் 2
திருவேபென் செல்வச் 1
பண்டறியாமை 2
மாயாபடலங் 3

ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர தேசிகர் மாலை.

— X —

அறிவேயருட் 5
ஆனந்தவாழ்வி 8
இருவினை தாமிவை 12
தேறாதநெஞ்சந் 10
நின்னரு னோக்கினுக் 11
பரிசறி யேனருட் 7
பிறவித்த யரினி 11
பொய்யுங்கவடுங் 6
மருவேனுனதடி 8
வற்றாக்கருணை 9

முதற் பதிப்பு:— விக்கிரம, தை - 1941.

உ

சிவமயம்.

கருணைபோழி திருமுகத்திற் றிருநீற்று நுதலுங்
கண்டாரை வசப்படுத்தக் கனிந்தவா யழகும்
பெருமைதரு துறவோடு பொறையுளத்திற் பொறுத்தே
பிஞ்ஞகனார் மலர்த்தாள்கள் பிரியாத மனமும்
மருவினர்க ளகலாத ஞானமே வடிவாம்
வளர்துறைசைச் சிவஞான மாமுனிவன் மலர்த்தாள்
ஒருபொழுது நீங்காம லெமதுளத்திற் சிரத்தி
லோதிடுநா விவிலென்று முன்னிவைத்தே யுரைப்பாம்.

தொட்டிக்கலை - மதுரகவி ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய முனிவர்.

